

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 558

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 20. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 216 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Doknr.
444768

Spørgsmål nr. 216:

Dato
10-02-2017

”Vil ministeren som opfølgning på åbent samråd om regeringens visioner på dagtilbudsområdet den 19. januar 2017 (besvarelse af samrådsspørgsmål T) give et overblik over, omfanget af indkøb af pædagogiske kommercielle koncepter fra konsulentvirksomheder og give eksempler på disse pædagogiske koncepter, samt redegøre for, om der kan spores en stigende tendens i indkøb af pædagogiske koncepter inden for dagtilbudsområdet. Vil ministeren desuden give sin vurdering af årsagen til indkøb af pædagogiske koncepter fra konsulentvirksomheder?”

Svar:

Børne- og Socialministeriet registrerer ikke, hvor mange eller hvilke kommuner eller dagtilbud, der bruger hvilke metoder, redskaber mv. i deres arbejde på dagtilbudsområdet. Jeg har heller ikke kendskab til øvrige kontinuerlige opgørelser af omfanget af pædagogiske kommercielle koncepter på dagtilbudsområdet. Jeg har derfor ikke grundlag for at vurdere, om der kan spores en stigning eller et fald i indkøb af pædagogiske koncepter, eller om det er konstant.

Forsker og lektor på Professionshøjskolen UCC, Christian Aabro, gennemgår i sin bog ”Koncepter i pædagogisk arbejde” fra 2016 nogle af de mest udbredte koncepter i de danske kommuner, hvor der kan hentes mere viden.

Det er vigtigt for mig at slå fast, at vi fra Folketingets side skal have respekt for det kommunale selvstyre. Som minister vil jeg ikke blande mig i eller tage stilling til, at en kommune indkøber et givent koncept, bruger en bestemt metode eller et bestemt redskab. Kommunerne kan i samarbejde med ledere og personale i dagtilbuddene bedst selv vurdere, hvorvidt et koncept, program eller metode giver mening, f.eks. ved at være baseret på den aktuelt bedste viden om, hvad der virker.

Jeg er heller ikke imod konkrete pædagogiske metoder, redskaber og koncepter, hvad end de bliver udbudt af et konsulenthus, en professionshøjskole eller en anden institution. Det er heller ikke afgørende for mig, om konceptet eller redskabet koster penge. Redskaber og metoder kan bl.a. bidrage til at give systematik og fokus og således være et fint supplerende værktøj, der støtter fagligheden.

Jeg vil dog gerne fremhæve, at det er vigtigt, at vi – det være sig politikere, kommunale forvaltninger, ledere, personale mv. – hele tiden forholder os kritisk til, hvilke krav vi stiller til systematik, dokumentation, den pædagogiske praksis og andre processer, og hvilke programmer mv. vi anvender.

Jeg tror, at hvis koncepter, metoder mv. indføres oven i hinanden og uden refleksioner om hvad og hvorfor, kan det føre til øget bureaukrati og frustration i daginstitutionerne og i dagplejen.

Det er ligeledes vigtigt for mig at understrege, at der ikke skal udfyldes et eneste stykke papir, som ikke bliver brugt til at øge børnenes læring og trivsel eller har anden gavn. Det er selvfølgelig ligeledes afgørende, at der er plads til personalets og ledelsens faglighed og vurderinger.

Jeg ser derfor to primære hensyn, når vi taler om koncepter, programmer mv. Dels hensynet til, at koncepter mv. ikke må være bureaukratiserende og meningsløse og dels at koncepter, metoder og programmer vælges ud fra, at de kan understøtte det pædagogiske arbejde gennem fx systematik og faglighed i den pædagogiske praksis.

Med venlig hilsen
Mai Mercado